

GLABENA MATICA V LJUBLJANI

V petek 9. novembra 1934 ob 20. uri v veliki Unionski dvorani

ŽALNI KONCERT

V POČASTITEV SPOMINA

BLAGOPOKOJNEGA VITEŠKEGA KRALJA
ALEKSANDRA I. ZEDINITELJA

S P O R E D I Z V A J A J O :

Dr. Vladimir Ravnihar (govor)

Pevski zbor Glasbene Matice

Dirigent: ravnatelj Mirko Polič

Orkestralno društvo Glasbene Matice
in orkester drž. konservatorija

Dirigent: prof. L. M. Škerjanc

I. del.

Stevan Hristić: Opelo.

Svjati Bože, Svjati, krjepki, Svjati, bezsmirtni. Pomiluj nas!

Gospodi, pomiluj!

Amin!

Njest svjat jakože ti, Gospodi, Bože moj!

Voznesi rog vjernih tvojih, blaže! i utverdivi nas na kameni ispovedanija tvojego.

Amin!

Žitejskoje more vzdvižajemoje zržà napastej bureji k tihom pristanišču tvojemu pritek vopiju ti, vozvedi od tli život moj, mnogomilostivi!

Amin! So svjatimi u pokoj, Hriste, duša raba tvojego i dježe njest boljezan, ni pečal, ni vzdihanije, no žizan bezkonečnaja.

Boga čelovjekom nevozmožno vidjeti, na njegože ne smejut čini angelski vzirati. Toboju bo vsečistaja javitsja čelovjekom Slovo vopločeno, jegože veličajušče s nebesnimi voji, Tja ublažujem!

Gospodi, pomiluj! Gospodi, pomiluj! Amin!

Vječnaja pamjat!

Skladba je posvečena izginolim, umrlim in žrtvam v vojnah za narodno osvobojenje 1912 1918

II. del.

Adamič: Žalna koračnica
Sibelius: Andante, op. 42
Čajkovski: Elegija, op. 67/b
Adamič: Na grobu
Saint-Saens: Preludij k oratoriju Potop, op. 45

Združeni orkester Orkestralnega društva Glasbene Matice in državnega konservatorija v Ljubljani izvaja skladbe za godalni orkester, ki očitujejo tužno, pretresljivo nastrojenje. Adamičeva Žalna koračnica je izšla v „Novih akordih“ ter jo je za godala priredil prof. Saša Šantel. Sibelius je najpomembnejši finski skladatelj. V njegovi Romanci najdemo silne dramatične momente. Čajkovskega Elegija je bila zložena v spomin smrti prijatelja Aleksadra Samarina. Je polna nežne žalosti, v srednjem stavku pa uporne tragike. Adamičeva Na grobu je vzeta iz splošno znanega in večkrat izvajanega cikla Ljubljanski akvareli. Saint-Saens velja kot zadnji francoski klasik. Začetek predigre k oratoriju „Potop“ je fugiran stavek, ki preide polagoma po ekspoziciji v vseh glasovih v II. del, slavno tolažečo melodijo solovioline, ki jo izvaja solist prof. Karlo Rupel. Tej melodiji se pridruži najpreje solokvartet godal, nato celotni orkester.

2015/3310/7

